

Van vogels naar vlinders en terug

Tekst:
Liesbeth van Agt
De Vlinderstichting

Theo Verstrael verlaat na negen jaar De Vlinderstichting om directeur te worden van SOVON. Wat heeft hem tot deze stap gebracht? En hoe heeft hij die negen jaar bij De Vlinderstichting ervaren? Om daar achter te komen sprak ik met hem op een zonnig terrasje op de markt in Wageningen.

Wat heeft SOVON dat De Vlinderstichting niet heeft?

Het was voor mij een laatste kans op een carrièreswitch naar de vogelwereld. In mijn hart heb ik nog steeds meer passie voor vogels dan voor vlinders. Dat heeft te maken met mijn eigen natuurbeleving. Van jongsaf aan keek ik naar natuurfilms; zo was ik bijvoorbeeld helemaal weg van Yellowstone Park. En ik ging met mijn broer mee vogels kijken/tellen. Vanaf mijn negentiende was ik echt met vogels bezig. Met vlinders ben ik pas begonnen toen ik bij CBS meewerkte aan het opzetten van het meetnet dagvlinders. Er waren toen al succesvolle vogelmeetnetten waaruit het idee ontstond ook voor andere faunagroepen een landelijk meetnet op te zetten. Met De Vlinderstichting bleken goede afspraken te maken. Ze hadden veel kennis in huis. In die tijd ben ik voor het eerst meegegaan met iemand die een

vlinderroute liep.

Dat SOVON groter is dan De Vlinderstichting vind ik wel een uitdaging. Maar het is vooral prettig om over te stappen naar een organisatie die qua cultuur vergelijkbaar is met De Vlinderstichting.

Gaat De Vlinderstichting nu nog meer samenwerken met SOVON?

De kansen liggen er en de culturen komen goed overeen. Er zijn nog kansen onbenut die uit de Nationale Databank Flora en Fauna voortkomen. Die moeten we beter te gelde maken.

Negen jaar geleden, toen je net benoemd was, ben je samen met Jan van der Made geïnterviewd voor Vlinders. Toen omschreef je De Vlinderstichting als een informele, ambitieuze en samenwerkingsgerichte organisatie. Hoe kijk je nu tegen De Vlinderstichting aan?

Mijn idee over De Vlinderstichting is niet veranderd. Maar er is wat bijgekomen: een bredere oriëntatie. Door de ontwikkeling van de medewerkers en door het grijpen van kansen in het werkveld met name op ICT-gebied. En we hebben al die tijd dichtbij de beleidsvorming gezeten. Maar daar zijn we door het huidige afbraakbeleid niet meer bij betrokken. Ik ben er trots op dat we met Hart voor Natuur bewezen hebben dat we initiatief durven te nemen om tegen het huidige beleid in te gaan.

Wat heb je bereikt in die negen jaar?

Ik zou niet willen zeggen dat ik zelf iets bereikt heb, maar als Vlinderstichting hebben we zeker iets bereikt. Door de verbreding van onze oriëntatie slagen we erin de moeilijke tijden door te komen. Door goede samenwerking met anderen zijn we erin geslaagd libellen en nachtvlinders een plek te bezorgen. En we worden als een belangrijke natuurbeschermingsorganisatie gezien, ook omdat we samenwerken in BCE (Butterfly Conservation Europe), IUCN en de Gegevensautoriteit Natuur.

Jan van der Made voorspelde in het eerder genoemde interview dat De Vlinderstichting binnen tien jaar een nog sterkere positie zou innemen in de natuurbeschermingswereld. Ik citeer: "Verder hoop ik dat hij (de nieuwe directeur, LvA) nog meer kan doen aan de naamsbekendheid, meer structuur weet aan te brengen in het vrijwilligerswerk en de stichting Europees meer aan de bak kan laten komen". Wat is daarvan terechtgekomen?

In Europa staan we zeker beter op de kaart. Maar de afstand tot de vrijwilligers is helaas groter geworden.

Josien Eulderink

Theo Verstrael: nog steeds meer passie voor vogels.

Het lukt ons niet om al onze werkgroepen regelmatig te bezoeken. Wel zijn we natuurlijk voortdurend bezig om het doorgeven van waarnemingen zo makkelijk mogelijk te maken.

Wat moet er de komende tien jaar gebeuren?

We investeren om een gewaardeerd partner te worden van een aantal toonaangevende bedrijven. In het bedrijfsleven leeft de wens om het imago verder te vergroenen. Daar liggen kansen, bijvoorbeeld voor meer biodiversiteit op bedrijventerreinen. Zo voeren we al een project uit met Philips. Ik zie een goede toekomst voor BCE. Natuurbescherming wordt in toenemende mate een Europees verhaal. Ook via soortenbescherming Nederland gaan we aan de weg timmeren. Wij zijn sterk in samenwerken, daar hebben we goede mensen voor. We hebben meerwaarde.

Wat vond je het leukst bij De Vlinderstichting?

De mensen. 't Lastigst, maar ook het leukst. Het is een bijzondere club: gedreven, deskundig en niet monomaan op de natuur gericht. De medewerkers houden zich ook met allerlei andere dingen bezig: muziek, sport... Ik denk dat er bij SOVON nóg fanatieker naar vogels gekeken wordt dan bij De Vlinderstichting naar vlinders.

Toen je net begon, noemde je de kleine parelmoervlinder als je lievelingsvlinder. En nu?

Het groentje. Geweldig om te zien. Tegelijkertijd opvallend en goed gecamoufleerd. Hij ziet er lekker eigenwijs uit. Dat vind ik een goede eigenschap. Van de libellen is de platbuik mijn favoriet. Makkelijk herkenbaar en hij straalt gezelligheid uit. De tauvlinder vind ik de mooiste nachtvlinder, maar ik zou graag willen dat hij gewoon eens bleef zitten! Er zijn trouwens enkele soorten die ik tot mijn schande nog nooit in Nederland heb gezien. De rouwmantel, ondanks twee invasies, en de kleine heivlinder. Die zit hier nota bene vlakbij op de Veluwe. Daar ga ik deze zomer iets aan doen.

Hoe belangrijk zijn de donateurs voor jou?

Heel belangrijk! Ze verlenen legitimiteit aan onze activiteiten. Ze zijn onze oren en ogen in de samenleving. En zij spelen een rol bij de praktische uitvoering van de bescherming. Tien voor 12 is een mooi project om onze achterban te laten zien waarvoor zij donateur zijn geworden.

Waar ben je trots op?

Dat we nu met Tien voor 12 aan de slag gaan. Dankzij twee legaten kunnen we dat uit eigen middelen opzetten. Het is een belangrijke stap in de ontwikkeling van De Vlinderstichting, zowel inhoudelijk, strategisch als bedrijfsmatig. We kunnen laten zien dat we zelf dingen kunt entameren. Het doet een appel op onze ondernemingszin.

Het is verschrikkelijk hoe dit kabinet met de natuur omgaat. Het onfatsoen waar dat mee gepaard gaat stuit me enorm tegen de borst. Wat het kabinet vertelt,

José Kok

Vanaf 1 september trekt Theo Verstrael niet meer aan de touwtjes bij De Vlinderstichting.

is aantoonbaar onjuist. Maar de natuurbescherming is krachtig genoeg om er weer bovenop te komen. We zijn door dit beleid wakker geschud. De biodiversiteit moet beter beschermd worden. De natuurbeweging zal sterker blijken te zijn dan de idiotie van dit kabinet.

Theo zal de uitvoering van Tien voor 12 niet meer van dichtbij meemaken... De redactie wenst hem veel succes in zijn nieuwe functie!

Uitnodiging

Donateurs van De Vlinderstichting zijn van harte welkom op de afscheidsreceptie op woensdag 31 augustus van 16.00 tot 18.00 uur bij De Junushoff, Plantsoen 3, 6701 AS Wageningen. Wel graag even aanmelden via info@vlinderstichting.nl of tel. 0317 467346.

<Advertentie>

vermandel
Entomologie specialzaak
www.vermandel.com
Poorterslaan 118, 4561 ZN Hulst
tel: 0114-370378